

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 14**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste!

Jag har nu läst igenom alltsammans och fortsätter min kritisk Rapitel för Rapitel.

Jag vill säga att jag är öfvertygad att det hela är för långt. Det är redan nu en bok så lång som Lofus och jag tror ej att detta gör oss -

Första Kapitlet är bra, andra bra. Tredje bra, så när som på det att jag gärna vill ha i huvud jag föreslog igår. Allt detta är roligt, lifligt, och konstnärligt. I andra och öfre värningar hade möjligen Kunnat sammansättas om det som skedd varit naturligt, men bränn-ninesamtalet hade nog ej Kunnat hållas samma dag Kungens död Kungjordes så det gör gäll. Jag vill också på det mest ädlaste afsäsa att ha två samtal med Björnberg näst på hvarannat på samma ställe. Du kan stryka det hela. Det behöfs ej, gavelle Johan är bra ända och Björnberg också. Johan säger några bra saker, som jag vet att du vill ha med, men jag skulle hellre låta allt fara. Det hellre ser så skall vara gavelle Johan mina sig älskvärd mot mig. Jag hörde talas om en Hockem i Skalmö, som höll på att stupa. Han hade samlat stadens rikaste män och öfverlode med dem om sin ställning och de talade och pratade och vågade ej göra något. Då kom en liten man, som var mycket rik men ansedd som parligt snål och objämlig in på Hockem och tog Hockem afsides i ett hörn. "Du får prager af mig när du kommer, du är en bra Karl och dina fabriker gör nytta åt staden. Du behöfver ej gå till de där andra." "Hvarnå kan giska min väg och Hockem gick fram och förklarade för stadsherrarna att han ej var behöfver den - Så skulle jag vilja att om du berättade detta öfvertyg, skulle det bli samma man, som drack Johan Guller skål före excellensens, men gjorde det af tackasak. Men det skulle berättas kort. Samt det är det ytterst parligt att göra såra anekdoter längre.

Kapitlet i öfre värningar borde helst förläggas ut till Gummelbo. Däraf tycker jag du borde göra en liten rikligt rätt historia mellan Kristina och v. Jacobson. Det ligger en liten söt novell under detta, som du godt kan få fram om du bara vill. Du skulle då också beskrifva Gummelbo. Samt det nu är, är det alls ej beaktadt utan den stöld och det är mycket dunt att ingenting göra af något så värt. Litet poesi skulle också verka godt.

Fru Kristinas bref har som jag kan se intet alls att göra annat romans. Beskrifvelsen därpå för du ej ha kvar, därför att ämnet är för utaligt och ej på något spikstället sått behöfvelst. Skall hon skrivas skall hon talas om något, som man behöfver veta. Eller tag in brefsat utan namn. Brefsat är nog bra, men det kunde ju vara beskrifning på dotterns giftermål, eller en historietta om Johan Tillagd, så att man förstode varför det kom ut in.

Bländ aristokrater och parvenyer. Jag vill alldeles ha bort mangoumandringens beskrifningar på Roskull är snödig. Du skilddrar honom nog i målningens Rapitel,

anskriften och blatt är för lösig och verkar tråkig - Stryka den eller lät den komma
in i väcket - Du har ej så många vackra karakterer. Lät en vara väcket - Går sedan
ej ner med Coustoues hos Björnberg, Han tar sig ingenting ut mot den bakgrund,
Skrip om nerver från hönjaren till slut, lät komma Ramma till ett fint ställe och
uppföra sig med grace och fullvärdade öroner som en quæde slaver. Och lät
jag se på henne, med en holl darsar. Naturligtvis kan ej stå när äro barer
göra erotik och intressat på honom, men ja det löser jag åt dig själv. Helst
kommer här göras pinn, något och förtjusande, alldeles vackert nerver med Kristine -
alla förfärliga beskrifningar på John, Carnegie och Vastrell, som inga i detta
kapitel strykas. De behövas på intet sätt - Apropos. John måste vara väcket. Gunnar
pajka med löst här, lät med en fransk slutt elegant som brukades då.

Björnbergska beriget är utmärkt. Alldeles bra så vidt jag kan se efter en
genomläsning. Afvar

Horskull målare Det är bra. Vill du tala om något mer om baronens Rökst,
ter så gör det här. Men bara ett par ruber. Kapitlet är förträffligt, till John Rau-
mer, det är anöjligt att ha honom också. Han skall utvecklingen i Ramma alla utom
Horskull bara berättar helt kort att han varit hans med skäp och i nista stycket ^{skiljer} att
Coustoues bjöd John en bys närta gång han mötte honom. Ramma har, så för han
ej så förlamade författarinnans med sin fräckighet att han tappas stil och idéer. Han bör
vara väcket, seftergiffigt intressant. Han kan vara dmer, han kan vara hur du vill.

Men klar skall han vara - Jag tycker ej illa om att han Ramma i detta Kapitel. Men
jag vill bara se honom vilig. Jag menar att han får gärna vara tråkig bara du blir
rolig. Vet du jag tror nog att Gustaf Adolfs typen var den rätta. Övighet, dumhet,
rätträdighet, ärlighet, fräckighet, fixa idéer, tro på att han kan göra allting. Glad
som helst för resten bara han roar dig själv. Du skulle verkligt vara rood of
Gustaf IV Adolf. Deroutom måste han ha så mycket grace att han blir frögisk.
Och så skulle jag ej tycka illa om att han verkligen hjälpt folket i brännvinskriget.
Det enda, som nu är bra hos honom är Tomilidianismen. Allt måste vara skrifvet
med lika näcker häud.

Herr Blatt bärer. Det är utmärkt.

Finniska resan Färdiga afdelningarna kan ej vara. Den är för ledsam. Jag
har alltjämt en känsla att du ej gör rättvisa åt denna episod därför
att dina fantasier ej arbetar fritt med deusamma - Jag är ej säker på att
ej hela dagboks berättelsen är en sligt så du bör svappant följande förnaga.
Beskrif Gunnar i nerver med Kristine och v. Jacobsen, men ej här.
Man kan ej följa med denna presentation. Berättelsens namn Ramma
är förvandlingen till fattig man, den skall göras, men göras bättre, så
att han verkligen är ^{beskrifnings} bräckigare - Det hela måste göras i ett Kapitel
Du skall lägga in där af ditt eget så att det blir viligt. Det som du
gör om skall du göra om från hönjaren och ej bara tappa, då blir det
aldrig bra -

De tre nista kapitlen äro bra. Hantons nerver nymerkligen utmärkt.

Detta Kapitel kunde varit mer utvecklat, men slutet är bra -

Jag är säker om att ditt samvete ger mig rätt i detta jag nu sagt. Du
är på väg att skriva en utmärkt bok, men allt måste vara genomarbe-
tadt i allmogers fantasi, inga löser -